

מקישים:
כוכבית [*]
סולמית [#] -
[40268139] -
סולמית [#]

להאזנה לשיעור
בקול הלשון

073-295-1245 ישראל
USA 605-313-6660

בלבביפדיה עבודת השם - תמצית השיעור - ברד 15:30

שורש קילקול ותיקון הברד ע"י הדיבור

במצרים לאחר מכת ברד זה מהיָרָא אֶת דְּבַר ה' מְעַבְדֵי פְרֹעֹה הַגֵּיִס אֶת עֲבָדָיו וְאֶת מִקְנֵהוּ אֶל הַבְּתָיִם, ומבואר א"כ שעיקרה של מכת ברד היתה לברר את הבהמות, מי הם הבהמות שמתגלה בהם הִיָּרָא אֶת דְּבַר ה' שמהם אפשר לקחת להקריב לה', כלומר הברד נפל, אך הברוד שזה הִיָּרָא אֶת דְּבַר ה' נשאר, ומהם הקריבו קרבן פסח, ודוקא קרבן פסח שהוא תקון כח הדיבור, פה - סח. לכן בהמות אלו הם הנשארות מהברד, כי הם בבחינת **ברודים**, ובאים לתקן את הדיבור, וזה התיקון השלם של הברד.

בלשון נוסף, כשמתפללים על הגשם, מתפללים **שירדו**, ושירדו **לברכה** ולא יהיו ברד, כלומר מכה הדיבור הברד הופך להיות גשם, ולכן במצרים אין גשמים דשם מתגלה שגם כשירד זה באופן נפול של ברד, ויתר ע"כ זה נופל למדרגת דבר, מחמת שאין דיבור דתיקון במצרים.

כל ברד שירוד, מלבד מה שהוא בא כעין הברד של מצרים, [וכעין הרעמים להכניע את הלב] הוא בא להראות שהדיבור - הבקשה על הגשמים שירדו בנחת לא היתה כראוי, ועל אף שכשם שהגשמים נקראים **גבורות** גשמים כך צריך להזכיר אותם בגבורה, מ"מ זה עדין גבורה דתיקון, אך כשזה באופן של גבורה דקילקול זה נהיה ברד, שהיא שורש נפילת הדיבור, וכשמתגלה הקילקול של הברד שהוא הנגוף למצרים צריך שיתגלה הרפא לישראל, שעיקר גילוי זה הגילוי דיבור דתיקון של פסח, פה סח, וזה עיקר תיקון הברד, וכשמבקשים אותו כראוי הוא מברד שמבקשים **לבא רד**, ואז כל הגשמים שירודים הם בבחינת וְתָן טַל וּמְטָר לְבָרְכָהּ.

יש לשים לב שתמצית זו הינה טעימה בלבד מן השיעור ופחותה באין ערוך משמיעת השיעור עצמו.

[עבור המערכת נושאי השיעור: (ברד, בר, רד, גשם, נגד, פר, דרך, קשה, דיבור, אמירה, שתיים, ארבע, ברכה, שמים, אש, מים, עפר, קפא, גל, עמלק, אמבטיא, קור, חום, קל, קלקל, קלל, ספק, ברוד, בהמה, פסח).]

לעת"ל עתיד הקב"ה להחזיר את העולם למים. לפי"ז הארץ שכל שורשה היא מים שקפאו, היא שורש הפירוד, שקודם לכן המים היו רכים, והבריאה נוצרה מכך שהמים קפאו, א"כ כל הבריאה שבתוכה אנו נמצאים היא שורש הפירוד. ולכן כשהקב"ה שאל את המלאכים אם לברא את העולם, שלום אמר אל יברא שכולו מחלוקת, זה המחלוקת של האש והמים, ולכן כל מציאותה פירוד.

חז"ל המשילו את עמלק לזה שקירר את האמבטיה הרותחת, שורש המים החמים הוא מכך שבשורשם הם מאוחדים עם האש, וכאשר הם נפרדים מהאש הם מתקררים, וזה העומק שעמלק בא לקרר את המים להפרידם משורשם, וזה מש"כ אֶשְׁרֵךְךָ בְּדָךְ, טבע החום לחבר, וטבע הקור (בהגדרה כוללת) להפריד, וכטבע נ"א כשהם חמים זל"ז הם מחוברים זל"ז וכשהם קרים הם נפרדים זמ"ז, **עמלק** בגמטריא **ספק**, שהוא מעמיד לכל דבר לפחות ב' צדדים ושורשו הפירוד בין האש והמים, שמזה בעומק נוצר ארץ, שזה כח הברד שהמים יורדים מכה התנגדותם לאש, ולא מחמת טבעם לעזוב מקום גבוה שזה גשמי ברכה, לברכה ולא לקללה, שהקללה זה בעומק כח הקילקול של עמלק, שיש בשמו אותיות **קל, קלקול, קללה**, וכיון שזה כוחו, הוא הופך כל דבר ממציאות של ברכה [הברכת המים כטבעם] לקללה [שזה ירידה מכה התנגדות], שזה שורש כל העלמא דפירודא.

כח התיקון למהלך הזה נקרא **בְּרָדִים**, כמו שנאמר אצל יעקב אבינו, שביארו חז"ל שזה מנומרים, בְּרָדִים שורשו ברד, יעקב אבינו בא לתקן ע"י צאן לבן את כל הנפילות שנפלו לנמשל פְּבַהֲמוֹת נְדָמוֹ, **ברוד** זה **בר - דו**, שהירידה היא באופן של דו - שנים, באחדות, וזה ענין המנומרים שזה אחדות של צורות, וזה התיקון לברד שהוא שורש הפירוד.

בליל פסח פותחים במתחילה וכו' שפרעה גזר על הזכרים, ולבן ביקש לעקור את הכל, מה שיעקב לקח את הבהמות מלבן, זה השורש לבהמות שלקחו ישראל במצרים שזה הע"ז שלהם לקרבן פסח. והבהמות שנשארו

שורש הברד הוא במצריים במכת ברד ויהי כְּרָד כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם, ברד הוא גשם שירוד ונקפא [בצורה מסוימת], **ברד** הוא ב' - רד, כי הוא יורד באופן של ב' - שניים, שזה אופן של התנגדות ונפרדות, כלומר בתחילה המים הם רכים, וכשהם יורדים באופן של ברד, הוא נקפא ונעשה קשה, ומחמת כך כאשר הוא נפגש עם דבר קשה הוא מתנגד אליו ושובר אותו, משא"כ אם הוא נפגש בדבר רך שאינו מתנגד אליו אינו שוברו, כדמצינו במצריים והַשְׁעָרָה וְהַשְׁעָרָה נִפְתְּחָה פִּי הַשְׁעָרָה אָבִיב וְהַשְׁעָרָה גִבְעַל, וְהַחֲטָה וְהַפְסָמָת לֹא גָפוּ פִּי אֶפִילַת [פרש"י - רכות] הָנָה. ולכן היפוך אותיות **ברד** זה **דבר - דיבור**, כי שניהם בתחילה רכים, ולאחמ"כ קשים, וכשארז"ל אין דבור אלא לשון קשה, (פסיקתא). וגם הדיבור תחילתו היא אמירה רכה, כמו שתינוק מתחיל לומר אמירות ורק לאחמ"כ מדבר, וכמו בסדר הבריאה, שקודם היו עשרה **מאמרות**, ולאחמ"כ עשרה **דברות**. וכן ברד הוא **בר - ד'**, כלומר הוא בתפיסת שתיים [שזה שורש הברכה, ומפריד אותו ל] שהן ארבע, שכ"א מתנגד לשני לכן זה ארבע, ולכן אנו מבקשים דוקא גשמים וְתָן טַל וּמְטָר לְבָרְכָהּ, שבהם שייך ברכה, משא"כ ברד עיקרו הוא קושי.

ביתר חידוד, המים בשורשם למעלה הם מאוחדים עם האש, כשארז"ל שמים - אש ומים, והאש אין טבעה לירד, משא"כ מים עוזבים מקום גבוה, ויורדים למקום נמוך, אז כאשר הם יורדים מצד כך שזה טבעם, הם יורדים באופן של **גשם**. משא"כ כאשר הם יורדים מלמעלה כי הם מתנגדים לאש שהיא חמה, ושורש ירידתם היא מכה הפירוד, אז זה יורד באופן של **ברד**, ולכן גם כשהוא יורד הוא מתנגד לדברים קשים.

מבואר בחז"ל שיסוד העפר אינו יסוד גמור כשלעצמו, אלא כש"כ לְשֹׁלֵג יֹאמֵר הָוָא אֶרֶץ - המים קפאו ונעשו עפר. ולכן בתחילת הבריאה העולם היה מלא מים עד שה' אמר יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיַּבְיָשָׁה. ולכן כל גל רוצה לשתוף את כל העולם, וכן